

være heldigt. Denne Sag er jo rejst paa langt Sigt, og jeg har nu ikke stor Tro til, at en Kommunalbestyrelse, der er valgt ved almindelig Valgret, ikke saa nogenlunde skulde kunne have Føling med sine Vælgere uden den Slags ydre Midler. Men selv om det skulde hænde enkelte Steder, at den savnede en saadan Føling, saaledes at der virkelig var en Modsætning, varer det dog ikke saa overmaade lang Tid, før denne Fejl kan blive rettet ved Hjælp af den almindelige Valgret. Hertil kommer, hvad man maaske ikke har været tilstrækkelig opmærksom paa, at denne Paragraf kun giver Frihed til den ene Side. Man kunde jo ogsaa tænke sig, at der var en Kommunalbestyrelse, der vilde have en Ungdomsundervisning fremmet, medens et Fler-tal i Sognet ikke ønskede det, saa vilde Kommunalbestyrelsen vistnok sætte sin Villie igennem uden at tage Hensyn til dette Fler-tal. Det er kun en parentetisk Bemærkning, men jeg gør dog opmærksom derpaa.

Det, som for mit Vedkommende er det afgørende, er imidlertid den obligatoriske Side af Sagen. Det fremgaar ikke ganske klart af § 6, hvor det obligatoriske ligger. Jeg gaar ud fra, at det er Meningens med Paragraffen, og det tror jeg ogsaa fremgaar af den, at det obligatoriske skal gælde baade Ungdommen og dem, som har Raa-dighed eller i alt Fald Medraadighed over denne Ungdoms Tid. Jeg tror, man overdriver de Vanskeligheder, der findes i Retning af, at Ungdommen kan faa Lov til at del-tage i en saadan Undervisning. Saa vidt jeg ved, er der i Byerne i Læringskontrakterne for de fleste Fags Vedkommende en Bestemmelse om, at Læringsen skal have Lov til at gaa til teknisk Undervisning, og denne Tilladelse bliver naturligvis ogsaa givet. Vi sysler jo med Tyendeloven, og jeg kunde godt tænke mig, at noget lig-nende kunde indføres i Tyendekontrakterne eller i det, som maatte komme i Stedet for den gamle Tyendelov, saaledes at Delta-gelse i denne Undervisning blev en Ret, man kunde faa, om end jeg ikke mener, at denne Ret er meget nødvendig, thi hvis der i en Egn findes en saadan Ungdoms-skole, og den bliver besøgt af den største Del af Ungdommen, saa gad jeg for Resten se de Hjem eller Husbonder, som ikke vil

give en saadan Tilladelse. Jeg tror, de hurtigt vilde faa at føle, at det ikke vil gavne deres Anseelse hverken hos de unge eller hos dem, de ellers kommer sammen med, og det plejer slet ikke at have saa lidt at sige, hvordan den almindelige Men-ing ser paa et saadant Forhold. Men det skulde jeg i og for sig slet ikke have noget imod, fordi jeg tror, at den Vanske-lighed, der ligger der, er overmaade lille.

Men en anden Side af Sagen er, at det gælder om at skabe en Undervisning, som har en saadan dragende Evne, at den drager Folk til Skolen, fordi de føler, at de der henter noget, som kan være baade til Gavn og Glæde for dem i deres Liv og Gerning. Det er det, der skal til, for at en Skole kan øve den Gerning, den skal øve overfor dem, som den skal være Skole for. Der møder der en stor Vanskelighed, nemlig den Vanskelighed, som den højt-ærede Undervisningsminister havde Øje for, og som vistnok det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen) ogsaa strejfede, at der krævedes en dybt-gaaende Ændring i Seminarieundervisnin-gen foruden i forskellige andre Ting. Saa vidt vil jeg nu ikke gaa, men jeg tror, vi skal vokse os frem til det, og i den Hensende synes jeg, at det ærede Medlem for Københavns Amt 2den Valg-kreds (K. M. Klausen) er meget utaalmodig. Denne Sag har jo været i Gang i ret lang Tid, men den er mødt med Velvillie og Støtte. Staten giver 75 pCt. til de kom-munale Skoler af den Art og 50 pCt. til Foreninger, som opretter saadanne Skoler. Det er altsaa forholdsvis smaa Ofre, der kræves dels af de paagældende Egne og dels maaske af den paagældende Ungdom selv. Jeg glemte at sige, at hjemme i Aarhus tager vi et Indskrivningsbidrag paa 2—3 Kr., ikke, fordi vi ikke godt vilde give disse 2—3 Kr., men fordi vi derigennem vil opnaa, at de unge tænker sig om, før de tegner sig til et saadant Kursus, og vi mener at have gjort den Erfaring, at naar de paa den Maade selv har ydet lidt der-til, gaar det dem ligesom Manden, der var kommet ind i Tivoli og kedede sig, men dog vilde blive, til der lukkedes, fordi han vilde have noget for sine Indgangspenge; saadan kan det ogsaa hænde for dem, der gaar ind i en saadan Skole, at de maaske